

7 שגיאות בדרך לנכבה לבנונית

שלחו להדפסה

נסראללה טעה בניתוח החברה הישראלית, התעלם מהפקטור הכלכלי ומתברר שהוא גם לא כוכב תקשורת כזה גדול. קווים עדכניים לדמותו של מחריב לבנון

המודרנית

משה אלעד

כמו זינאדין זידאן, כך חסן נסראללה, רכב על גלי תהילה זמניים וחש שהוא מצוי על גג עולם וירטואלי, ברום כזה שמתיר לו לחטוא בחטא היוהרה מבלי שייענש. הוא עשה טעות פטאלית בעיתוי הכי פחות מתאים מבחינתו ומבחינת תנועתו - בשיא כוחו ותהילתו נגח בישראל בבוטות, כשהשופט - הקהילה הבינלאומית והערבית - מוציא לו כרטיס אדום. את ההרחקה בפועל מהמגרש, יעשה לו היריב עצמו.

מי שעקב בימים האחרונים אחרי תחנות השידור האלקטרוניות הערביות, שם ודאי לב לכך שבמקומות אחדים במזרח התיכון, התחלפו תמונות חלוקות הממתקים באמירות בוטות חסרות תקדים נגד הכוכב הזוהר, ש"החזיר את הגאווה" לאומה הערבית. הרחיק לכת אחד הדוברים באחת ממדינות המפרץ, שכינה אותו "כסיל" נוכח המגה-אסון שהמיט על לבנון, בעיקר מבחינה כלכלית. אכן, בכל דור ודור קם מנהיג ששם לו למטרה להרוס את ארץ הארזים: בשנות ה-70 היה זה ערפאת, שהכניס אליה את אש"ף וגרם לה להיראות כסדום, ואילו עתה בא שיאן היהירות נסראללה, שגורם לה להיראות כעמורה.

לחצו כאן להגדיל הטקסט

מכתב לשייח

תודה לך, נסראללה / גיא בניוביץ'

נפלת קורבן לאשליית "קורי העכביש" של עצמך. עכשיו תלמד מה קורה כשדוחפים אותנו - אפילו את השמאלנים - חזק מדי

[לטור המלא](#)

החברה הלבנונית מלקקת את פצעיה. התיירות נפלה. נקל לשער ש-15 אלפי הסעודים, שקטעו את חופשתם השנתית ועשו דרכם חזרה מביירות לסוריה בדרכים עקלקלות, לא בדיוק בירכו את נסראללה בעת עלייתם למטוס מדמשק לריאד. גם מאות המשקיעים, אלפי המתכננים והמבצעים ורבות העובדים והמתפרנסים מתכנית החומש לשיקום המדינה של רפיק אל-חירי המנוח, לא בדיוק הריעו לו למראה ביירות הבוררת. מה שעדיין נמצא בגדר חידה נעלמה, זה כיצד המוני ה"עמך" הלבנונים, מתנגדי השלטון הסורי, שרק לפני חודשים גדשו את כיכרות ביירות בצעקות "אסד הביתה", לא יצאו עדיין להפגין נגד מחריב לבנון בעידן המודרני. ההתבטאויות של הביירותים החנפנים הזכירו לי אשה מוכה, הממהרת לשוב לזרועות בעלה האלים. מה לעשות, כל ציבור והנאות שלו.

כותב ההסטוריה בעתיד יידרש להשיב לשאלה, כיצד זה ומדוע החליט נסראללה דווקא עכשיו להותיר את לבנון זבת דם, מופקרת כלכלית ודואבת חברתית. הנה שבע הטעויות הגדולות של מנהיג חיזבאללה, שהובילו ל"נכבה" הלבנונית מודל 2006:

- **אסטרטג של שנות ה-90.** נסראללה מצויד בכישורים אסטרטגיים שטובים אולי לעשור הקודם. הוא העריך שישאל תחשוש להתעמת איתו, נוכח האיום המתמשך בשיגור הרקטות ארוכות הטווח לעבר ערי העורף. הוא טעה.
- **טקטיקן של שנות ה-90.** על בסיס הערכת המצב השגויה הזו, העריך נסראללה שאם כבר תתקוף ישראל, היא תעשה זאת באמצעות כוחות קרקעיים - ולכך נערך. הוא הכין את כוחותיו להתכתשות עם כוחות שריון וחי"ר, וקיווה לפגוע בטנקים ובנגמ"שים של צה"ל בשיטה בה פגע בטנק בשתולה. ישראל אולי תכניס את כוחות הקרקע רק לטיהור הסופי, ולא בטוח שגם זה יהיה נחוץ.
- **בלתי מספיק בהכרת החברה הישראלית.** נסראללה לא העריך נכונה את כושר העמידה של הציבור. דווקא כמי שמתיימר להכיר אותנו טוב מכולם, הוא סבר שאם תושבי שדרות, המוגנים יחסית בחדרי ביטחון ובמקלטים "נבהלו" לכאורה מהקסאמים - אזי תושבי צפת וחיפה יימלטו בבהילות מעריהם הבלתי מוגנות כביכול. אורך הנשימה של הציבור הישראלי מפתיע את נסראללה, אבל הוא לא יודה בכך.
- **לא כל יום טננבאום.** מבושם מעסקת השבויים הקודמת, שיער נסראללה שהציבור הישראלי "ישגע" את ממשלתו למחר ולהחליף שוב שבויים. הוא לא הבין שבישראל נשבעו שהוא - המנהיג הערבי היהיר, השחצן והמתנשא - יהיה האחרון עמו תתבצע עוד עסקה.
- **מנהיג מלכד.. בישראל.** המומחה לענייני ישראלים, חסן נסראללה, כמעט גרם לכך שאחמד טיבי ומוחמד ברכה יצטרפו לקואליציה, במיוחד אחרי ההתקפה על מג'ד אל-כרם. כבר שנים שלא

זכורה בישראל תמיכה ציבורית כה נרחבת במלחמה באויב ש"מגיע לו". נסראללה הצליח לגרום ללכידות ישראלית כזו, שכל נשיא, ראש ממשלה או רמטכ"ל ישראלי בעבר נכשל בה.

- **זו הכלכלה, טמבל.** נסראללה הוריד לטמיון מיליארדי דולרים לבנוניים יקרים. הוא מסוג המנהיגים המבינים בנושאים רבים, מלבד מבנושא המרכזי והחשוב כיום בלבנון - הכלכלה. המדינה האומללה הזאת, שמנסה זה כעשור להשתקם, לחזור ולהיות "פריז של המזרח התיכון" - חטפה בעיטה פראית ממנהיג כת דתית קיצונית, שהכלכלה פשוט לא מעניינת אותו.
- **כוכב תקשורת? לא בדיוק.** ההופעות התקשורתיות התיאטרליות הן החומר המודיעיני הטוב ביותר אותו יכול היה נסראללה לספק לצה"ל. כיצד היינו יודעים על הימצאותו בלחץ, לולא התרברב [בנאום החטיפה](#)? מי שפירש את הופעתו כהפגנת נחישות, מי שפירש את ההזעה הבולטת מסיבות של "קלקול המזגן", היו אולי אנשי לשכתו ועוד כמה תומכים; לעומת זאת, מי שידע לפרש שפת גוף הבין, כי זו הייתה אחת ההופעות האומללות שלו, שוודאי תרמה להחלטה לתקוף אותו ואת אנשיו. קל וחומר ביחס [לנאום השני](#), אותו כבר נשא בטלפון לאחר השמדת מטהו בביירות.

אלוף-משנה (מיל") משה אלעד חוקר במוסד שמואל נאמן בטכניון

[חזרה](#)